

TĚŠÁ ENĚ • TROCHU JINAK

Neděle, 13 července 2014

Je to téměř roky, kdy jsem se v tuto roční dobu "třásla". Coby zkušená matka jsem tak akorát s mírným přetáhnutím prala, zlehčila, zanánila a kochala se. Prostě chystala jsem vybavení pro naši poslední princeznu. U těchto let po naší Gabulce jsem si vědomě zopakovala. Umyla a vyprala jsem kočárek, zlehčila nebesa a přetáhla je do postýlky, zanánila kočár na miminko, každou chvíli jsem se probírala malými oblečky a vzdy jsem nad tou nádherou.

Pokudé, když jsem měla chvíli, představovala jsem si, jak v postýlce leží to maličké miminko, jak si nahlédne na prstíčky. V duchu jsem přitom viděla kudrnatou černou hlavičku, roztomilé prstíčky na nožkách, nadýchané a s volánky a hebkou chlupatou deku, kterou ten drobeček neustále odkopával. Uplynuly další téměř roky a je to tady zase. V praxi se pere potah kočárku, v sušičce se suší jedna várka maminčinho prádla a já zase mám nutkání vykoupit celý obchod s kojeneckým zbožím. Na stole leží umytá vanička a přebalovací pult, v tašce zase sbalený fusak se zavinovačkou a já se pokouším napasovat potah na autosedačku. Kdybych si aspoň pamatovala, kudy který ten popruh vedl a do které díry jsem ho měla strčit nejdříve. Ano, uhodli jste, je to tak. Už za půl roku tu bude malé, roztomilé, rozbožlouné a mošná i černovlasé miminko. Jen pár dní nás dělí od chvíle, kdy mezi nás přijde další princezna. x x x Beru do rukou věčny ty věci a jsem krásně rozehvělá. Vzpomínám, jaké to bylo před těmi lety. Cítím stejné rozehvěvání, stejné pocity. Jsem dojatá a natěšená jako tenkrát. S přáteli si říkáme, jaké to bude, a poveze naši Elišku v kočárku parkem a kdo ji poveze. Vlastně je věčny jako předtím, jen o ty zájemce o kočárek je o tu "čtvrtorozenou Pavlínku" víc. Stejně jako tenkrát finišujeme s rekonstrukcí bytu. Moji chlapi dělají omítky a malují, postýlka stojí v mé dílně složená a čeká, až bude v novém bytě domalována a nastřehován koberec s nábytkem. Nastávající maminka se modlí, aby tam malá vydržela co nejdéle, nebudou nachystána a připraveno, dítě si ale stejně pojede podle svého scénáře. Takové malé - už podruhé téměřileté - deja-vu. Rekonstrukce, střehování, miminko. Do těchto věcí jeho dobrého. Jen to těšání je tak trochu jiné. Mošná jednoduše. Takové volně, nezadržávám se do schodů, skoro lítám a vznáším se. Šťastné oteklé kotníky a štěstíky.

No, aby ne. Zanedlouho se nám totiž narodí vnučka...

PAVLA - VODOMĚŠRKA